

# COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(91)182 def. - SYN 254

Brussel, 14 mei 1991

Opnieuw behandeld voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

TOT VOORKOMING VAN HET GEBRUIK VAN HET

FINANCIELE STELSEL VOOR HET WITWASSEN VAN GELD

(door de Commissie ingediend op grond van artikel 149,  
lid 2, onder d), van het EEG-verdrag)



OPNIEUW BEHANDELD VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN DE RAAD  
TOT VOORKOMING VAN HET GEBRUIK VAN HET  
FINANCIELE STELSEL VOOR HET WITWASSEN VAN GELD

-----

Toelichting

-----

1. Het oorspronkelijk voorstel voor een richtlijn tot voorkoming van het gebruik van het financieel stelsel voor het witwassen van geld werd op 23 maart 1990 door de Commissie bij de Raad ingediend<sup>(1)</sup>.
2. Het Economisch en Sociaal Comité bracht op zijn 279e zitting te Brussel op 19 september 1990 advies<sup>(2)</sup> uit terwijl het Europese Parlement zijn advies uitbracht<sup>(3)</sup> op zijn zitting van 19-23 november 1990.
3. Krachtens artikel 149, lid 3, van het Verdrag diende de Commissie op 30 november 1990 bij de Raad een gewijzigd voorstel<sup>(4)</sup> in, waarin in ruime mate rekening werd gehouden met de voorgestelde amendementen.
4. Op 14 februari 1991 bereikte de Raad met eenparigheid van stemmen overeenstemming over een gemeenschappelijk standpunt<sup>(5)</sup>, waarvoor de Raad zijn redenen heeft aangegeven<sup>(6)</sup> en de Commissie haar opmerkingen heeft gemaakt<sup>(7)</sup>.
5. Het Europese Parlement verrichtte zijn tweede lezing op 17 april 1991 ingevolge de samenwerkingsprocedure en nam zeven amendementen aan<sup>(8)</sup>.

---

(1) PB C 106 van 28.4.1990, blz. 6  
(2) PB C 332 van 31.12.1990, blz. 86  
(3) EP 146.824  
(4) PB C 319 van 19.12.1990, blz. 9  
(5) Raadsdocument 4282/91 van 14.2.1991  
(6) Raadsdocument 4282/91, addendum 1 van 15.2.1991  
(7) SEC(91)298 def. - SYN 254 van 15.2.1991  
(8) EP 150.653

6. De Commissie stelt voor vier van de zeven door het Parlement voorgestelde amendementen aan te nemen : amendement nr. 8 volledig, amendement nr. 6 volledig met een lichte redactionele wijziging en amendementen nrs. 1 en 5 gedeeltelijk qua inhoud.
7. Amendement nr. 1 houdt twee verschillende aspecten in. Het gedeelte betreffende de rol van de Commissie bij het toezicht en de identificatie van landen die inadequate normen betreffende het witwassen van geld hanteren, is niet overgenomen, aangezien het de middelen en deskundigheid van de Commissie te boven zou gaan. Het zou tevens de totstandbrenging op Gemeenschapsniveau van een "zwarte lijst" van landen inhouden, waarvan het Financial Action Task Force on Money laundering geen voorstander is. De Commissie stelt echter voor in de 13e overweging een soortgelijke tekst als het tweede gedeelte van het amendement op te nemen, aan de hand van aanbeveling nr. 21 van de Task Force. Het feit dat een transactie wordt verricht met een land dat geen vergelijkbare normen voor het witwassen van geld hanteert, zal aanleiding dienen te zijn voor financiële instellingen om die transacties met nog grotere aandacht af te handelen.
8. Amendement nr. 5 van artikel 3, lid 3, stelt voor dat bij verzekeringsverrichtingen dezelfde drempel wordt gesteld voor de identificatie van de cliënten als bij de in lid 2 van dit artikel bedoelde overige financiële transacties. De Commissie is van mening dat het laatstgenoemde lid slechts eenmalige transacties betreft en dat het onjuist is een dergelijke behandeling toe te passen op alle verzekeringsverrichtingen, die bovendien gewoonlijk een langdurige relatie met een cliënt inhouden. De Commissie kan echter de geest van dit amendement accepteren en stelt voor in artikel 3 een nieuw lid 8 op te nemen waardoor de administratieve belasting van krediet- en financiële instellingen, alsmede van verzekeraars, zal worden verlicht zonder de doelstellingen van de richtlijn dienaangaande in gevaar te brengen. Dit nieuwe artikelid staat de Lid-Staten toe voor te schrijven dat aan de identificatievereisten wordt voldaan indien een transactie wordt gedebiteerd van een rekening, die werd geopend op naam

van de cliënt, bij een kredietinstelling die onder de reikwijdte van de richtlijn valt. Wanneer het geld dat gebruikt wordt ter betaling van een financiële dienst reeds over een naar behoren geïdentificeerde rekening is gelopen, geen behoefte bestaat aan verdubbeling van de identificatievereisten.

9. Amendement nr. 6 van artikel 11, lid 2, waarbij de tekst licht wordt gewijzigd ten einde de deelneming van de werknemers te verzekeren, is aanvaard. Ten einde nader aan te geven dat de speciale opleidingsprogramma's waarin voorzien wordt, niet noodzakelijkerwijze betrekking behoeven te hebben op alle werknemers van krediet- en financiële instellingen doch alleen op hen, die "daarvoor in aanmerking komen" met het oog op het ontdekken van witwasactiviteiten, stelt de Commissie voor zekere, kleine aanpassingen in de tekst van het Parlement aan te brengen.
10. Amendement nr. 8 van artikel 17 is ten volle geaccepteerd, zodat het Parlement de rechtszekerheid kan hebben, dat een periodiek verslag door de Commissie inzake de tenuitvoerlegging van de richtlijn aan het Parlement en de Raad zal worden toegezonden.
11. Tenslotte zijn drie amendementen niet aangehouden : amendement nr. 2 omdat het niet noodzakelijk is, aangezien de definitie van het witwassen van geld werd verruimd in het gemeenschappelijk standpunt ten einde bepaalde gedragswijzen die onder artikel 3, lid 1, sub c), van het Verdrag van Wenen vallen te bestrijken, en de amendementen nrs. 4 en 7 omdat zij niet consistent zijn met het specifieke karakter en de werkingssfeer van de richtlijn.

OPNIEUW BEHANDELD VOORSTEL VOOR EEN RICHTLIJN VAN DE RAAD  
TOT VOORKOMING VAN HET GEBRUIK VAN HET  
FINANCIELE STELSEL VOOR HET WITWASSEN VAN GELD

-----

Gemeenschappelijk standpunt van de Raad

Opnieuw behandeld voorstel van de  
Commissie

Overwegingen 1 tot en met 12 ongewijzigd

13e overweging

Overwegende dat, om de soliditeit en de integriteit van het financiële stelsel te beschermen en om bij te dragen tot de bestrijding van het witwassen van geld, erop toegezien moet worden dat kredietinstellingen en financiële instellingen transacties, waarvan zij denken dat er verband bestaat met het witwassen van geld, met bijzondere aandacht behandelen;

13e overweging

Overwegende dat, om de soliditeit en de integriteit van het financiële stelsel te beschermen en om bij te dragen tot de bestrijding van het witwassen van geld, erop toegezien moet worden dat kredietinstellingen en financiële instellingen transacties, waarvan zij denken dat er verband bestaat met het witwassen van geld, met bijzondere aandacht behandelen;  
overwegende dat zij te dien einde de transacties met derde landen die geen vergelijkbare normen met betrekking tot het witwassen van geld toepassen als die welke door de Gemeenschap zijn vastgesteld of andere equivalente normen die op internationaal niveau zijn vastgesteld en door de Gemeenschap worden ondersteund, met bijzondere aandacht dienen te behandelen.

Gemeenschappelijk standpunt van de Raad

Opnieuw behandeld voorstel van de  
Commissie

Overwegingen 14 tot en met 21 ongewijzigd

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikelen 1 en 2 ongewijzigd

Artikel 3

1. De Lid-Staten zien erop toe dat kredietinstellingen en financiële instellingen van hun cliënten legitimatie door overlegging van bewijsstukken verlangen wanneer zij zakelijke betrekkingen aangaan, met name bij het openen van een rekening of spaarboekje of het verlenen van diensten voor het in bewaring nemen van activa.

2. De identificatieplicht geldt tevens voor iedere transactie met andere dan de in lid 1 bedoelde cliënten, waarvan het bedrag 15.000 ecu of meer bedraagt, ongeacht of de transactie plaatsvindt in één verrichting of via meer verrichtingen waartussen een verband lijkt te bestaan.

Artikel 3

1. De Lid-Staten zien erop toe dat kredietinstellingen en financiële instellingen van hun cliënten legitimatie door overlegging van bewijsstukken verlangen wanneer zij zakelijke betrekkingen aangaan, met name bij het openen van een rekening of spaarboekje of het verlenen van diensten voor het in bewaring nemen van activa.

2. De identificatieplicht geldt tevens voor iedere transactie met andere dan de in lid 1 bedoelde cliënten, waarvan het bedrag 15.000 ecu of meer bedraagt, ongeacht of de transactie plaatsvindt in één verrichting of via meer verrichtingen waartussen een verband lijkt te bestaan.

Gemeenschappelijk standpunt van de Raad

Indien het bedrag bij het inleiden van de transactie niet bekend is, controleert de betrokken instelling de identiteit zodra zij op de hoogte is van het bedrag en constateert dat de drempel wordt bereikt.

3. In afwijking van de leden 1 en 2 is bij overeenkomsten die worden gesloten door verzekeringsondernemingen in de zin van Richtlijn 79/267/EEG, voor zover deze ondernemingen activiteiten verrichten die onder die richtlijn vallen, de identificatieplicht niet van toepassing wanneer het bedrag van de te betalen periodieke premie(s) gedurende een periode van één jaar 1.000 ecu of minder bedraagt, of, bij storting van een eenmalige premie, wanneer het bedrag 2.500 ecu of minder beloopt. Wanneer de periodieke premie(s) zodanig wordt (worden) verhoogd dat de drempel van 1.000 ecu wordt overschreden, wordt identificatie verplicht.

Opnieuw behandeld voorstel van de Commissie

Indien het bedrag bij het inleiden van de transactie niet bekend is, controleert de betrokken instelling de identiteit zodra zij op de hoogte is van het bedrag en constateert dat de drempel wordt bereikt.

3. In afwijking van de leden 1 en 2 is bij overeenkomsten die worden gesloten door verzekeringsondernemingen in de zin van Richtlijn 79/267/EEG, voor zover deze ondernemingen activiteiten verrichten die onder die richtlijn vallen, de identificatieplicht niet van toepassing wanneer het bedrag van de te betalen periodieke premie(s) gedurende een periode van één jaar 1.000 ecu of minder bedraagt, of, bij storting van een eenmalige premie, wanneer het bedrag 2.500 ecu of minder beloopt. Wanneer de periodieke premie(s) zodanig wordt (worden) verhoogd dat de drempel van 1.000 ecu wordt overschreden, wordt identificatie verplicht.

Gemeenschappelijk standpunt van de Raad

4. De Lid-Staten kunnen bepalen dat identificatie niet verplicht is voor pensioenverzekeringsovereenkomsten aangegaan uit hoofde van de dienstbetrekking of de beroepsactiviteit van de verzekerde, mits deze overeenkomsten geen afkoopclausule omvatten en niet als waarborg voor een lening kunnen worden gebruikt.

5. Indien wordt betwijfeld of de in de voorgaande leden bedoelde cliënten voor eigen rekening handelen, of indien vaststaat dat dit niet het geval is, treffen de kredietinstellingen en de financiële instellingen redelijke maatregelen om informatie te verkrijgen omtrent de ware identiteit van de personen voor wier rekening deze cliënten handelen.

6. Indien er een vermoeden van witwassen bestaat, dienen deze kredietinstellingen en financiële instellingen de identificatie ook uit te voeren wanneer het bedrag van de transactie onder bovengenoemde drempels ligt.

Opnieuw behandeld voorstel van de Commissie

4. De Lid-Staten kunnen bepalen dat identificatie niet verplicht is voor pensioenverzekeringsovereenkomsten aangegaan uit hoofde van de dienstbetrekking of de beroepsactiviteit van de verzekerde, mits deze overeenkomsten geen afkoopclausule omvatten en niet als waarborg voor een lening kunnen worden gebruikt.

5. Indien wordt betwijfeld of de in de voorgaande leden bedoelde cliënten voor eigen rekening handelen, of indien vaststaat dat dit niet het geval is, treffen de kredietinstellingen en de financiële instellingen redelijke maatregelen om informatie te verkrijgen omtrent de ware identiteit van de personen voor wier rekening deze cliënten handelen.

6. Indien er een vermoeden van witwassen bestaat, dienen deze kredietinstellingen en financiële instellingen de identificatie ook uit te voeren wanneer het bedrag van de transactie onder bovengenoemde drempels ligt.

Gemeenschappelijk standpunt van de Raad

Opnieuw behandeld voorstel van de  
Commissie

7. Kredietinstellingen en financiële instellingen behoeven niet tot de in dit artikel bedoelde identificatie over te gaan indien de cliënt eveneens een onder deze richtlijn vallende kredietinstelling of financiële instelling is.

7. Kredietinstellingen en financiële instellingen behoeven niet tot de in dit artikel bedoelde identificatie over te gaan indien de cliënt eveneens een onder deze richtlijn vallende kredietinstelling of financiële instelling is.

8. De Lid-Staten kunnen voorschrijven dat aan de identificatievereisten betreffende de in de leden 2 tot en met 4 van dit artikel bedoelde transacties wordt voldaan, wanneer wordt vastgesteld dat de betaling van de transactie plaatsvindt door debitering van een op de naam van de cliënt staande rekening bij een kredietinstelling waarop deze richtlijn van toepassing is overeenkomstig de vereisten van lid 1 van dit artikel.

Artikelen 4 tot en met 10 ongewijzigd

Artikel 11

Artikel 11

De Lid-Staten zien erop toe dat kredietinstellingen en financiële instellingen :

De Lid-Staten zien erop toe dat kredietinstellingen en financiële instellingen :

1) passende procedures voor interne controle en communicatie invoeren om transacties die met het witwassen van geld verband houden, te voorkomen en te verhinderen;

1) passende procedures voor interne controle en communicatie invoeren om transacties die met het witwassen van geld verband houden, te voorkomen en te verhinderen;

Gemeenschappelijk standpunt van de Raad

2) de nodige maatregelen nemen om hun werknemers met de bepalingen van deze richtlijn bekend te maken en, indien dienstig, voor hun werknemers speciale opleidingsprogramma's organiseren om hen te helpen de activiteiten te onderkennen die met het witwassen van geld verband kunnen houden en hun aanwijzingen te geven over de wijze waarop die gevallen moet worden gehandeld.

Opnieuw behandeld voorstel van de Commissie

2) de nodige maatregelen nemen om hun werknemers met de bepalingen van deze richtlijn bekend te maken. Deze maatregelen omvatten de deelneming van de daarvoor in aanmerking komende werknemers aan speciale opleidingsprogramma's en, indien dienstig, voor hun werknemers speciale opleidingsprogramma's organiseren om hen te helpen de activiteiten te onderkennen die met het witwassen van geld verband kunnen houden en hun aanwijzingen te geven over de wijze waarop die gevallen moet worden gehandeld.

Artikelen 12 tot en met 16 ongewijzigd

Artikel 17

De Commissie zal één jaar na 1 januari 1993, en vervolgens wanneer daar behoefte aan bestaat, een verslag over de toepassing van deze richtlijn opstellen en dat aan het Europese Parlement en aan de Raad voorleggen.

Artikel 17

De Commissie zal één jaar na 1 januari 1993, en vervolgens wanneer daar behoefte aan bestaat minimaal om de drie jaar, een verslag over de toepassing van deze richtlijn opstellen en dat aan het Europese Parlement en aan de Raad voorleggen.

Artikel 18 ongewijzigd

ISSN 0254-1513

COM(91) 182 def.

# DOCUMENTEN

NL

09

---

Catalogusnummer : CB-CO-91-211-NL-C  
ISBN 92-77-72390-4

|              |                       |                            |
|--------------|-----------------------|----------------------------|
| VERKOOPPRIJS | tot 30 blz.: 3,50 ECU | per 10 blz. meer: 1,25 ECU |
|--------------|-----------------------|----------------------------|

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen  
L-2985 Luxemburg